Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

DIRECTIVA 92/85/CEE A CONSILIULUI

din 19 octombrie 1992

privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]

(JO L 348, 28.11.1992, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007	L 165	21	27.6.2007
►M2	Directiva 2014/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014	L 65	1	5.3.2014

▼B

DIRECTIVA 92/85/CEE A CONSILIULUI

din 19 octombrie 1992

privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 118a al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei, prezentată după consultarea Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă ([1]),

în cooperare cu Parlamentul European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât articolul 118a din tratat prevede adoptarea de către Consiliu, prin intermediul directivelor, a cerințelor minime pentru a încuraja îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a sănătății și securității lucrătorilor;

întrucât prezenta directivă nu justifică o eventuală scădere a nivelurilor de protecție deja atinse în fiecare dintre statele membre, acestea angajându-se, în temeiul tratatului, să promoveze îmbunătățirea condițiilor existente în acest domeniu și având ca obiectiv armonizarea acestor condiții pe calea progresului;

întrucât, în conformitate cu articolul 118a din tratat, aceste directive trebuie să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar împiedica crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii;

întrucât, conform Deciziei 74/325/CEE ([4]), modificată de Actul de aderare din 1985, Comitetul consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă este consultat de Comisie în privința elaborării de programe în acest domeniu;

întrucât Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, adoptată în cadrul Consiliului European de la Strasburg, la 9 decembrie 1989, de către șefii de stat și de guvern ai 11 state membre, stabilește, în special la punctul 19, următoarele:

> „Orice lucrător trebuie să beneficieze de condiții satisfăcătoare de protecție a sănătății și securității în mediul său de muncă. Trebuie luate măsuri adecvate pentru a continua armonizarea condițiilor din acest domeniu pe calea progresului”;

întrucât Comisia, în programul său de acțiune pentru aplicarea Cartei comunitare a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, a inclus, printre obiectivele sale, adoptarea de către Consiliu a unei directive privind protecția femeilor gravide la locul de muncă;

([1]) JO C 281, 9.11.1990, p. 3 și JO C 25, 1.2.1991, p. 9.
([2]) JO C 19, 28.1.1991, p. 177 și JO C 150, 15.6.1992, p. 99.
([3]) JO C 41, 18.2.1991, p. 29.
([4]) JO L 185, 9.7.1974, p. 15.

▼B

întrucât articolul 15 din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ([1]) prevede ca grupurile expuse unor riscuri deosebite să fie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific munca;

întrucât lucrătoarele gravide, care au născut de curând sau care alăptează trebuie considerate, în multe privințe, un grup expus unor riscuri specifice și întrucât trebuie luate măsuri cu privire la securitatea și sănătatea lor;

întrucât protecția securității și sănătății lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează nu trebuie să defavorizeze femeile pe piața muncii și nici să acționeze în detrimentul directivelor privind egalitatea tratamentului aplicat femeilor și bărbaților;

întrucât anumite tipuri de activități pot să prezinte un risc specific de expunere la agenți, procese sau condiții de muncă periculoase pentru lucrătoarele gravide, care au născut de curând sau care alăptează; întrucât astfel de riscuri trebuie așadar evaluate, iar rezultatul evaluărilor trebuie comunicat lucrătoarelor și/sau reprezentanților acestora;

întrucât, pe de altă parte, în cazul în care rezultatul acestei evaluări demonstrează existența unui risc pentru securitatea sau sănătatea lucrătoarelor, trebuie prevăzută o modalitate de protecție a acestora;

întrucât lucrătoarele gravide și cele care alăptează nu trebuie să desfășoare activități care, în urma evaluărilor, prezintă riscul unei expuneri la anumiți agenți sau la condiții de muncă extrem de periculoase, care pun în pericol securitatea sau sănătatea acestor lucrătoare;

întrucât trebuie elaborate prevederi pentru ca lucrătoarele gravide, care au născut de curând sau care alăptează să nu fie obligate să lucreze noaptea, aceste prevederi fiind necesare din punctul de vedere al securității și sănătății;

întrucât vulnerabilitatea lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează face necesară acordarea dreptului la un concediu de maternitate de cel puțin 14 săptămâni consecutive, repartizate înainte și/sau după naștere și efectuarea unui concediu de maternitate obligatoriu de cel puțin două săptămâni, repartizat înainte și/sau după naștere;

întrucât riscul concedierii din motive legate de starea lor poate avea efecte dăunătoare asupra stării fizice și psihice a lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează; întrucât trebuie să se prevadă o interzicere a concedierii;

întrucât măsurile de organizare a muncii care vizează protecția sănătății lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează, nu au efect decât dacă sunt însoțite de menținerea drepturilor legate de contractul de muncă, inclusiv menținerea remunerației sau acordarea unei prestații adecvate;

întrucât, pe lângă acestea, prevederile referitoare la concediul de maternitate nu ar avea efect dacă nu ar fi însoțite de menținerea drepturilor legate de contractul de muncă sau de acordarea unei prestații adecvate;

([1]) JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

▼B

întrucât noțiunea de prestație adecvată în cazul concediului de maternitate trebuie privită ca un punct tehnic de referință în vederea fixării nivelului minim de protecție și nu trebuie interpretată, în nici un caz, ca implicând o analogie între graviditate și boală,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

(1) Obiectul prezentei directive, care este a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, este de a aplica măsurile de promovare a îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează.

(2) Dispozițiile Directivei 89/391/CEE, cu excepția articolului 2 alineatul (2), se aplică în întregime întregului domeniu la care se face referire la alineatul (1), fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau speciale incluse în prezenta directivă.

(3) Prezenta directivă nu poate să aibă ca efect reducerea nivelului de protecție acordat lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează, față de situația existentă în fiecare stat membru la data adoptării prezentei directive.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

(a) prin *lucrătoare gravidă* se înțelege orice lucrătoare gravidă care își informează angajatorul despre starea sa, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale;

(b) prin *lucrătoare care a născut de curând* se înțelege orice lucrătoare care a născut de curând, în sensul legislației și/sau al practicilor naționale, și care își informează angajatorul asupra stării sale, în conformitate cu aceste legislații și/sau practici;

(c) prin *lucrătoare care alăptează* se înțelege orice lucrătoare care alăptează, în sensul legislației și practicii naționale, și care își informează angajatorul asupra stării sale, în conformitate cu aceste legislații și/sau practici.

SECȚIUNEA II

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 3

Liniile directoare

(1) Comisia, consultându-se cu statele membre și fiind sprijinită de Comitetul consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă, stabilește liniile directoare privind evaluarea agenților chimici, fizici și biologici și a proceselor industriale considerate periculoase pentru securitatea sau sănătatea lucrătoarelor, în sensul articolului 2.

▼B

Liniile directoare menționate la primul paragraf trebuie să aibă în vedere, de asemenea, mișcările și pozițiile de lucru, oboseala fizică și mintală și alte tipuri de efort fizic și psihic legate de activitatea desfășurată de lucrătoare, în sensul articolului 2.

(2) Scopul liniilor directoare menționate la alineatul (1) este de a servi ca bază pentru evaluarea menționată la articolul 4 alineatul (1).

În acest scop, statele membre trebuie să aducă la cunoștință aceste linii directoare tuturor angajatorilor și lucrătoarelor și/sau reprezentanților acestora din statul membru respectiv.

Articolul 4

Evaluarea și informarea

(1) Pentru toate activitățile care pot prezenta un risc specific de expunere la agenți, procese sau condiții de muncă, a căror listă neexhaustivă este prezentată în anexa I, angajatorul trebuie să evalueze natura, gradul și durata expunerii lucrătoarelor în întreprinderea și/sau unitatea respectivă, în sensul articolului 2, fie direct, fie prin intermediul serviciilor de protecție și prevenire menționate la articolul 7 din Directiva 89/391/CEE, cu scopul de:

— a evalua orice risc pentru securitatea sau sănătatea lucrătoarelor și orice efect posibil asupra sarcinii sau alăptării, în sensul articolului 2;

— a decide ce măsuri trebuie luate.

(2) Fără a aduce atingere articolului 10 din Directiva 89/391/CEE, în întreprinderea și/sau unitatea respectivă, lucrătoarele, în sensul articolului 2, și lucrătoarele care s-ar putea afla într-una dintre situațiile menționate la articolul 2 și/sau reprezentanții lor sunt informați cu privire la rezultatele evaluării menționate la alineatul (1) și la toate măsurile referitoare la sănătatea și securitatea la locul de muncă.

Articolul 5

Consecințele rezultatelor evaluării

(1) Fără a aduce atingere articolului 6 din Directiva 89/391/CEE, dacă rezultatele evaluării la care se face referire la articolul 4 alineatul (1) evidențiază un risc pentru securitatea sau sănătatea lucrătoarelor sau o repercusiune asupra sarcinii sau alăptării, în sensul articolului 2, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca, printr-o modificare temporară a condițiilor de muncă și/sau a programului de lucru al lucrătoarei în cauză, să fie evitată expunerea acestei lucrătoare la riscurile evidențiate.

(2) Dacă modificarea condițiilor de muncă și/sau a programului de lucru nu este posibilă din punct de vedere tehnic sau obiectiv ori nu poate fi solicitată în mod rezonabil, din motive bine întemeiate, angajatorul va lua măsuri pentru a schimba locul de muncă al lucrătoarei respective.

▼B

(3) Dacă schimbarea locului de muncă nu este posibilă din punct de vedere tehnic și/sau nu poate fi solicitată în mod rezonabil, din motive bine întemeiate, lucrătoarelor respective trebuie să li se acorde, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale, o dispensă pentru întreaga perioadă necesară protecției securității sau sănătății lor.

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o lucrătoare care exercită o activitate interzisă în temeiul articolului 6 rămâne însărcinată sau alăptează și își informează angajatorul cu privire la aceasta.

Articolul 6

Interdicții de expunere

Pe lângă dispozițiile generale referitoare la protecția lucrătorilor, în special cele referitoare la valorile limită de expunere profesională:

1. lucrătoarele gravide, în sensul articolului 2 litera (a), nu pot fi obligate, în nici un caz, să desfășoare activități pentru care evaluarea a evidențiat riscul de expunere la agenții și condițiile de muncă prezentate în anexa II secțiunea A, care pot pune în pericol securitatea sau sănătatea acestor lucrătoare;

2. lucrătoarele care alăptează, în sensul articolului 2 litera (c), nu pot fi obligate, în nici un caz, să desfășoare activități pentru care evaluarea a evidențiat riscul de expunere la agenții și condițiile de muncă prezentate în anexa II secțiunea B, care pot pune în pericol securitatea sau sănătatea acestor lucrătoare.

Articolul 7

Munca de noapte

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătoarele menționate la articolul 2 să nu fie obligate să desfășoare muncă de noapte în timpul sarcinii și în perioada postnatală, perioadă care va fi determinată de autoritatea națională responsabilă în domeniul securității și sănătății, sub rezerva prezentării, în conformitate cu procedurile prevăzute de statele membre, a unui certificat medical care atestă că perioada respectivă este necesară pentru securitatea sau sănătatea lucrătoarei în cauză.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) trebuie să includă, în conformitate cu legislațiile și practicile naționale, posibilitatea:

(a) transferului la o muncă de zi

sau

(b) o dispensă ori prelungirea concediului de maternitate, în cazul în care un astfel de transfer nu este posibil din punct de vedere tehnic și/sau obiectiv ori nu poate fi solicitat în mod rezonabil din motive bine întemeiate.

▼B

Articolul 8

Concediul de maternitate

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătoarele, în sensul articolului 2, să beneficieze de un concediu de maternitate de cel puțin 14 săptămâni consecutive, repartizat înainte și/sau după naștere, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale.

(2) Concediul de maternitate prevăzut la alineatul (1) trebuie să includă un concediu de maternitate obligatoriu de cel puțin două săptămâni, repartizat înainte și/sau după naștere, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale.

Articolul 9

Acordarea de dispense pentru consultații prenatale

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătoarele gravide, în sensul articolului 2 litera (a), să beneficieze, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale, de dispense remunerate pentru a efectua consultațiile prenatale, dacă acestea au loc în timpul programului de lucru.

Articolul 10

Interzicerea concedierii

Pentru a garanta lucrătoarelor, în sensul articolului 2, exercitarea drepturilor de protecție a sănătății și securității, recunoscute prin prezentul articol, se prevăd următoarele:

1. statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice concedierea lucrătoarelor, în sensul articolului 2, în perioada de la începutul sarcinii până la terminarea concediului de maternitate menționat la articolul 8 alineatul (1), cu excepția cazurilor speciale care nu au legătură cu starea lor, admise de legislațiile și/sau practicile naționale și, dacă este cazul, pentru care autoritatea competentă și-a dat acordul;

2. în cazul în care o lucrătoare, în sensul articolului 2, este concediată în timpul perioadei menționate la punctul 1, angajatorul trebuie să prezinte în scris motive bine întemeiate pentru concediere;

3. statele membre iau măsurile necesare pentru protecția lucrătoarelor, în sensul articolului 2, față de consecințele concedierii care, în temeiul punctului 1, este ilegală.

Articolul 11

Drepturi legate de contractul de muncă

Pentru a garanta lucrătoarelor, în sensul articolului 2, exercitarea drepturilor privind protecția sănătății și securității, recunoscute în prezentul articol, se prevăd următoarele:

1. în cazurile menționate la articolele 5, 6 și 7, trebuie asigurate, în conformitate cu legislațiile și practicile naționale, drepturile legate de contractul de muncă, inclusiv menținerea unei remunerații și/sau dreptul lucrătoarelor, în sensul articolului 2, de a beneficia de o prestație adecvată;

▼B

2. în cazul menționat la articolul 8, trebuie asigurate următoarele:

   (a) drepturile legate de contractul de muncă al lucrătoarelor, în sensul articolului 2, altele decât cele prevăzute la litera (b);

   (b) menținerea unei remunerații și/sau dreptul lucrătoarelor, în sensul articolului 2, de a beneficia de o prestație adecvată;

3. prestația prevăzută la punctul 2 litera (b) este considerată ca fiind adecvată dacă garantează un venit cel puțin echivalent cu cel pe care lucrătoarea respectivă l-ar primi în cazul întreruperii activității din motive legate de starea sănătății sale, în limita unui plafon stabilit de legislațiile naționale;

4. statele membre pot condiționa dreptul la remunerația sau prestația menționate la punctul 1 și la punctul 2 litera (b) de îndeplinirea de către lucrătoarea în cauză a condițiilor legale de acordare a acestor prestații în temeiul legislației naționale.

   Aceste condiții nu pot include, în nici un caz, perioade anterioare de muncă mai mari de 12 luni anterioare datei la care se presupune că va avea loc nașterea.

Articolul 12

Apărarea drepturilor

Statele membre introduc în ordinile lor juridice interne măsurile necesare pentru a permite oricărei lucrătoare, care se consideră nedreptățită prin neaplicarea obligațiilor care decurg din prezenta directivă, să își valorifice drepturile pe cale jurisdicțională sau, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale, prin recurgerea la alte autorități competente.

Articolul 13

Modificări ale anexelor

(1) Modificările de natură strict tehnică ale anexei I, în funcție de progresele tehnice, modificarea normelor sau specificațiilor internaționale și noile descoperiri în domeniul reglementat de prezenta directivă sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 din Directiva 89/391/CEE.

(2) Anexa II poate fi modificată numai în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 118a din tratat.

Articolul 14

Dispoziții finale

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în cel mult doi ani de la adoptarea acesteia sau se asigură că, în cel mult doi ani de la adoptare, partenerii sociali stabilesc dispozițiile necesare prin convenții colective, statele membre fiind obligate să adopte orice dispoziție necesară care să le permită garantarea în orice moment a rezultatelor impuse de prezenta directivă. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

▼B

(2) În momentul adoptării de către statele membre a dispozițiilor prevăzute la alineatul (1), acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.

▼M1

_____

▼B

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

LISTA NEEXHAUSTIVĂ A AGENȚILOR, PROCESELOR ȘI CONDIȚIILOR DE MUNCĂ MENȚIONATE

la articolul 4 alineatul (1)

A. **Agenți**

1. *Agenți fizici*, dacă aceștia sunt considerați ca agenți care determină leziuni ale fetusului și pot provoca desprinderea placentei, în special:

(a) șocuri, vibrații sau mișcări;

(b) manipularea manuală a unor greutăți, implicând riscuri, în special în zona dorso-lombară;

(c) zgomot;

(d) radiații ionizante (*);

(e) radiații neionizante;

(f) limite extreme de temperatură;

(g) mișcări și poziții de lucru, deplasări - în interiorul sau în exteriorul unității -,oboseală mintală și fizică și alte eforturi fizice legate de activitatea lucrătoarelor, în sensul articolului 2 din prezenta directivă.

▼M2

2. *Agenți biologici*

Agenții biologici din grupele de risc 2, 3 și 4, în înțelesul articolului 2 al doilea paragraf punctele 2, 3 și 4 din Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), în măsura în care se cunoaște că acești agenți sau măsurile terapeutice pe care le necesită existența lor pun în pericol sănătatea femeilor gravide și a copiilor ce urmează să se nască, și în măsura în care nu apar încă în anexa II.

▼B

3. *Agenți chimici*

Următorii agenți chimici, în măsura în care se cunoaște că ei pun în pericol sănătatea femeii gravide și a copilului care urmează să se nască și în măsura în care nu apar încă în anexa II:

▼M2

(a) substanțe și amestecuri care îndeplinesc criteriile de clasificare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) în una sau mai multe din următoarele clase de pericol și categorii de pericol, cu una sau mai multe din următoarele fraze de pericol, în măsura în care nu apar încă în anexa II:

— mutagenicitatea celulelor embrionare, categoria 1A, 1B sau 2 (H340, H341);

— cancerigenitate, categoria 1A, 1B sau 2 (H350, H350i, H351);

(*) Vezi Directiva 80/836/Euratom (JO L 246, 17.9.1980, p. 1).

([1]) Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă [a șaptea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], (JO L 262, 17.10.2000, p. 21).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

▼M2

— toxicitate pentru reproducere, categoria 1A, B sau 2 sau categoria suplimentară pentru efecte asupra alăptării sau prin intermediul alăptării (H360, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df, H361, H361d, H361fd, H362);

— toxicitate asupra unui organ țintă specific după o expunere unică, categoria 1 sau 2 (H370, H371);

(b) agenții chimici din anexa I la Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1];

▼B

(c) mercur și derivații săi;

(d) medicamente antimicotice;

(e) monoxid de carbon;

(f) agenți chimici periculoși cu cale de absorbție cutanată.

▼M2

B. **Procese**

Procesele industriale enumerate în anexa I la Directiva 2004/37/CE.

▼B

C. **Condiții de muncă**

Activități miniere subterane.

[1] Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [a șasea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului] (JO L 158, 30.4.2004, p. 50).

▼B

ANEXA II

LISTA NEEXHAUSTIVĂ A AGENȚILOR ȘI A CONDIȚIILOR DE MUNCĂ

menționată la articolul 6

A. **Lucrătoare gravide, în sensul articolului 2 litera (a):**

1. *Agenți*

(a) Agenți fizici

Activitatea în atmosferă hiperbarică, de exemplu, incinte sub presiune și scufundări subacvatice.

(b) Agenți biologici

Următorii agenții biologici:

— toxoplasmă;

— virusul rubeolei,

cu excepția cazurilor în care se dovedește că lucrătoarele gravide sunt protejate în mod adecvat împotriva acestor agenți, prin imunizare;

(c) Agenți chimici

Plumbul și derivații săi, în măsura în care pot fi absorbiți de organismul uman.

2. *Condiții de muncă*

Activități subterane miniere.

B. **Lucrătoare care alăptează, în sensul articolului 2 litera (c)**

1. *Agenți*

(a) Agenți chimici

Plumbul și derivații săi, în măsura în care acești agenți pot fi absorbiți de organismul uman.

2. *Condiții de muncă*

Activități miniere subterane.

▼B

Declarația Consiliului și a Comisiei referitoare la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 92/85/CEE, înscrisă în procesul-verbal al celei de-a 1608-a sesiuni a Consiliului (Luxemburg, 19 octombrie 1992)

CONSILIUL ȘI COMISIA au declarat următoarele:

„Pentru a stabili nivelul prestațiilor menționate la articolul 11 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3), din considerente pur tehnice, trebuie să se facă referire la prestația pe care lucrătoarele ar putea-o primi în cazul unei întreruperi a activității din motive legate de starea de sănătate. Această referire nu vizează în nici un fel asimilarea sarcinii sau a nașterii cu boala. În toate statele membre, legislațiile naționale în domeniul protecției sociale prevede un cuantum al prestației care se acordă în cazul întreruperii activității profesionale din motive de sănătate. Legătura care se stabilește cu această prestație, în formularea aleasă, are scopul de a indica un cuantum de referință cert și fix în toate statele membre, permițând determinarea cuantumului minim al indemnizației de maternitate ce trebuie plătit. Dacă alocațiile care se plătesc în fiecare stat membru sunt mai mari decât cele prevăzute în prezenta directivă, acestea sunt, desigur, menținute. Acest lucru reiese clar din articolul 1 alineatul (3) din prezenta directivă.”